

pudding Tarzan

een musical voor de bovenbouw

**naar Ole Lund Kirkegaard
 bewerking en muziek : Jan de Waard**

**Een aantal scènes om een
 indruk te krijgen:**

Korte inhoud

Iwan Olsen is een miezerig jongetje, het mikpunt van pesterijen, de domste van de klas, de slechtste met gymnastiek. De grotere, sterkere en stoerdere klasgenoten vinden hem maar een slappe hap en noemen hem daarom Pudding Tarzan.

Ook de meester en zelfs Iwans vader kunnen geen waardering voor hem opbrengen. Maar dan, op een dag, ontmoet hij een geheimzinnig oud vrouwtje. En ineens kan hij verder spugen dan wie dan ook, voetbalt hij als de beste, leest hij de moeilijkste boeken en danst hij beter dan John Travolta in z'n beste dagen. Eén dag lang is hij een echte Tarzan. En dat is precies lang genoeg.

Het hilarische boek van Ole Lund Kirkegaard is populair bij veel schoolkinderen. Vooral de wat minder prominenten herkennen zich in de prachtige hoofdfiguur. Maar ook de binken en stukken uit Iwans klas zijn graag gespeelde rollen. Voetballen, dansen, verspugen, allemaal aansprekende bezigheden, en dat voor een echt publiek! Het bijzondere aan het boek is dat ook de leerkracht en de ouders op een humoristische manier van hun voetstuk tuimelen. Wellicht kunnen die hun eigen rol spelen.

Enkele tips vooraf

Een deel van de rollen komt maar in één of enkele scènes voor. Om te voorkomen dat kinderen zestig procent van de tijd in de kleedkamer doorbrengen kunt u voor een opstelling kiezen waarbij ze gedurende de gehele musical aanwezig zijn. Dit is voor de betrokkenheid wel zo goed (en zo leuk). Bovendien kunnen ze dan de koorstukjes meezingen. Het meest voor de hand ligt dat ze de eerste rij van de publieksruimte bezetten en vandaar uit opkomen als ze aan de beurt zijn. Als het speelvlak lekker breed is kunnen ze ook aan weerszijden op banken zitten. Het vergt wel concentratie en ze moeten zich realiseren dat ze makkelijk de aandacht kunnen afleiden, wat uiteraard niet de bedoeling is. Mijn ervaring met deze werkwijze is dat ze, zeker met publiek erbij, zich prima weten in te houden. Mochten kinderen dubbelrollen vertolken, laat ze dan in een scènewisseling, die niet te ver vóór hun tweede opkomst zit, afgaan om zich te verkleden. Anders missen ze toch nog een hoop. Eén en ander hangt natuurlijk ook van de beschikbare ruimte af.

Het decor

Ik ga in mijn aanwijzingen uit van een zeer eenvoudig decor. Als het speelvlak daar diep genoeg voor is kunt u achteraan met stoeltjes een klas maken (eventueel iets verhoogd). De andere lokaties bevinden zich daar dan vóór. Zorg dat de scènewisselingen snel gaan, liefst in het spel, zodat daar geen tijd aan verloren gaat.

Grime en kleding

De meeste kinderen spelen gewone schoolkinderen maar kunnen wel hun karakter uitvergroten. De stoere jongens zijn extreem gespierd, de mooie meiden zwaar opgemaakt, enz. Ook de 'volwassenen' mogen best karikaturaal.

Voor meer uitgebreide regie-aanwijzingen en de bladmuziek verwijs ik naar het boekje dat meegeleverd wordt als u de hele musical bestelt.

Ik hoop dat u en uw leerlingen veel plezier zullen beleven aan "Pudding Tarzan".

Jan de Waard.

Personages

De musical kan gespeeld worden door minimaal 13 en maximaal 35 leerlingen.

- 1. Iwan** Iwan wordt ook wel Pudding Tarzan genoemd. Iwan is klein van stuk, niet bijster opvallend. Hij kan niet zo goed leren en ook met gymnastiek is hij een achterblijver. Daarom wordt hij veel gepest. Dat pesten laat Iwangelaten over zich heen komen, tot ergernis van zijn vader.
- 2. Boris** Grote lelijke jongen. Beetje a-sociaal, beresterk, goed met gym maar niet zo slim.
- 3. Bas** Een mooie, goed gebouwde, ijdele jongen. Vindt zichzelf geweldig.
- 4. Bertus** Geniepig type, slim en altijd uit op pesterijen, die hij dan ook zelf verzint. Met zijn drieën pesten ze Iwan. Ze wanen zich de leiders van de hele buurt.
- 5. Tina** Ruziezoekster, voortdurend alert op andermans fouten.
- 6. Toos** Grof type met loszittende handjes. Slecht verzorgd uiterlijk. Vindt zichzelf mooi maar kijkt blijkbaar nooit in de spiegel.
- 7. Tanja** Mooie, zwaar opgemaakte meid. Voortdurend met haar uiterlijk bezig. Samen met Tina en Toos flaneert ze over straat, op zoek naar 'de jongens'.
- 8. Eva** Roddeltante die graag laat merken dat ze HAVO gedaan heeft. Ondanks haar opleiding is ze, tot haat frustratie, gewoon huisvrouw geworden.
- 9. Emma** Roddeltante die baalt van Eva's kapsones. Zelf heeft ze de huishoudschool niet afgemaakt maar dat geeft niet want wat moet je met al die overtollige kennis.
- 10. Els.** Roddeltante die Eva erg bewondert en naar de mond praat. Ook zij heeft weinig opleiding maar zou graag voor gestudeerd worden aangezien.
- 11. Meester** Sociaal-voelend zeventigerjaren-type. Beetje te goed voor deze wereld maar ook een beetje karakterloos. Hij verschuilt zich achter wetten en regels. Doet niemand kwaad maar is ook geen echte steun voor Iwan.
- 12. Stefan** Brave jongen. Gelooft alles wat hem verteld wordt.
- 13. Sjors** Jongen met een nogal grote mond. Zegt waar het op staat. Houdt niet van slijmjurken en sukkels en laat dat goed merken.
- 14. Sven** Jongen die graag alles wil weten en dus steeds vragen stelt. Niet al te slim.
- 15. Sylvia** Braaf meisje dat graag in een goed blaadje staat bij volwassenen. Beetje slijmjurkje
- 16. Simone** Giegeltype. Stelt expres domme vragen om de klas aan het lachen te krijgen.
- 17. Vader** Autoritaire huistiran. Wil dat Iwan meer presteert en van zich afbijt. Zelf werkt hij op kantoor waar hij niks te vertellen heeft en vaak op zijn donder krijgt van zijn baas. Hij zoekt afleiding in Tarzanboeken.
- 18. Moeder** Te zachtaardige vrouw, durft vader niet tegen te spreken. Is lief voor Iwan als vader er niet is. Doet hele dagen niks anders dan huishoudelijke klusjes, het liefst poetsen.
- 19. Gymleraar** Denkt dat iedereen gymnastiek het leukste vak vindt. Super mannelijk sportschool-type. Vindt onderwijzers maar zachte eitjes maar is wel jaloers op hun kennis.
- 20. Tarzan** Spreekt voor zichzelf.
- 21. Jane** Spreekt ook al voor zichzelf.
- 22. Keeper** Keeper, Spits en Vleugel zijn drie goede voetballers die alleen maar over voetballen kunnen praten. Mensen die niet kunnen voetballen tellen in hun ogen niet mee.
- 23. Spits** Zie Keeper
- 24. Vleugel** Zie Keeper
- 25. Woze-Wizie** Toverheks die eruit ziet als een heel gewoon oud vrouwtje. Rustig type die af en toe eens wat tovert maar niet met haar gave te koop loopt.
- 26. Juffrouw B.** Bibliothecaresse voor wie het leven geheel uit boeken bestaat. Probeert iedereen aan het lezen te krijgen.
- 27. Danslerares** Overijverig artistiek type. Wilde graag een beroemde danseres worden maar is nooit verder gekomen dan het leslokaal.
- 28. Meneer** (of mevrouw). Iemand uit het publiek (liefst een volwassene).
- 29. Radioverslaggever** Flitsend type, moet snel en duidelijk kunnen spreken.
- 30. Koorlid,** tevens leerling van de klas, tevens ziekenbroeder of -zuster (scene 11).
- 31. Koorlid,** tevens leerling van de klas, tevens ziekenbroeder of -zuster (scene 11).
- 32. Koorlid,** tevens leerling van de klas.
- 33. Koorlid,** tevens leerling van de klas.
- 34. Koorlid,** tevens leerling van de klas.
- 35. Koorlid,** tevens leerling van de klas.

SCENE 1 **Op het schoolplein en op straat.**

B, B en B: **Wie zijn het sterkst, wie zijn de kampioenen
wie zijn de absolute bincken van het plein
naast wie verbleekt de rest tot een stel oenen
wie zouden toch die imposante kerels zijn?
Boris, Bas en Bertus
de helden van de stad
ik ben Boris, ik ben Bas en ik ben Bertus
u mocht willen dat u zulke zonen had**

T,T en T: **Wie zijn het mooist, wie zijn die gave stukken
wie zijn de meest begeerde meiden van het plein
naast wie verbleekt de rest tot een stel krukken
wie zouden toch die fraai gevormde types zijn
Tina, Toos en Tanja
de spetters van de stad
ik ben Tina, ik ben Toos en ik ben Tanja
u mocht willen dat u zulke dochters had**

Iwan: **Welke ouder wil een zoontje zoals ik
met mij kun je als vader toch niet pronken
vergeleken met die zwaar gespierde bonken
ben ik maar een irritante bangerik
als er ergens een drol ligt dan zet ik er prompt m'n schoen in
en dat vinden ze dan lollig, ja, daar ben ik kampioen in
dus let maar niet op mij
ik ga liever stil voorbij
een blaadje in de wind
een onopvallend kind**

Boris: Hé, kijk nou eens! Wat loopt daar voor onopvallend kind?

Bas: Als dat Iwan Olsen niet is.

Bertus: Het is waarachtig Iwan Olsen, het meest onopvallende kind van de hele buurt.

Tina: *(tot de andere meiden)* Zie jij wat?

Toos: Wat? Waar? Wie?

Tanja: Nee, wacht eens even. Daar waait geloof ik Iwan Olsen voorbij.

Boris: Hé, Iwan. Hoe is het vandaag met je spierballen? Zijn ze nog steeds zo groot?

Bas: Ja, Iwan, laat ons je spierballen nog eens zien.

Bertus: Laat ons nog eens huiveren, Iwan. *(pakt Iwan beet)*

Iwan: Blijf van me af!! Ik heb helemaal geen spierballen. Dat weten jullie best.

Tina: Ah, Iwan. Doet het dan voor ons.

Toos: Wij zijn dol op goedgebouwde jongens.

Tanja: Een stel mooie spierballen, daar raken wij altijd heel erg opgewonden van.

Bas: Zal ik even helpen? Anders krijg je je mouwen er niet overheen. *(stroopt Iwans mouwen op)*

Bertus: Nou, nou, ik geloof dat je gelijk hebt, Iwan. Die spierballen van jou lijken nergens op.

Tina: Jawel, ze lijken wel ergens op. Op vogelpoepjes!! (*iedereen lacht hard*)

Tanja : Kom op meiden, voordat we te opgewonden raken. (*meiden af*)

Toos: Opgewonden? Van zo'n basisschool-pikkie??

Boris: (*boosaardig*) En, Iwan. Hebben we de plantjes al water gegeven vandaag?

Bas: Als je de plantjes geen water geeft dan groeien ze niet hoor, Iwan. (*pakt Iwan beet*)

Bertus: (*heeft inmiddels een bloemengieter*) En als jij het niet doet dan moeten wij het wel doen.

Iwan: Niet doen!! Donder op!!

Bas: Foei toch Iwan, wat een taal. En we doen het toch enkel maar voor je eigen bestwil.
Boris trekt aan de broekriem van Iwan zodat Bertus water in Iwan's broek kan gieten.

Boris: Hahaha, hebben jullie dat gezien. Iwan Olsen heeft in zijn broek gewaterd.

Iwan: Hou je kop!!!

Bertus: Wat ben jij toch een ouwe viespeuk. Wat zal je moeder er wel niet van zeggen.

Boris: Of je vader. Wat heeft je vader nou aan een zoontje dat niet zindelijk wil worden.
Onze helden gaan lachend af. Iwan blijft alleen achter.

Iwan: **Welke ouder wil een zoontje zoals ik
met mij kun je als vader toch niet pronken
vergeleken met die zwaar gespierde bonken
ben ik maar een irritante bangerik
als er ergens een banaan ligt dan ga ik weer op m'n snufferd
en ik val in elke plas, ik ben de allergrootste sufferd
dus let maar niet op mij
ik ga liever stil voorbij
een blaadje in de wind
een onopvallend kind**
Iwan af, Eva ,Emma en Els op. De dames praten met een duidelijk plaatselijk accent.

Eva: Ja, ja, 't is wat. Altijd maar met een natte broek thuiskomen.

Els: Een kruis is het, zo'n kind. Een kruis zeg ik.

Emma: En je doet er niks tegen, als ouder zijnde. Glad niks.

Eva: Emma, het is: 'als ouder' òf het is: 'ouder zijnde'. 'Als ouder zijnde' is dubbel op.

Emma: Guttegut. Mevrouw moet weer zo nodig laten merken dat ze HAVO gedaan heeft.

Els: Je doet er niks tegen, als ouder. (*met een schuin oog op Eva*)

Emma: Je zegt het.

Els: Je staat machteloos, vader of moeder zijnde.

Emma: Ik zeg al: je zegt het. Je zal maar zo,n kind hebben.

- Eva:** En dan moet je net die vent van Olsen hebben. 't Schijnt dat het op z'n werk ook al niet goed gaat.
- Els:** 't Is toch verschrikkelijk.
- Emma:** Je zal d'r toch maar mee getrouwd zijn. 't Arme mens.
- Eva:** En zal ik je nog eens wat vertellen?
- Eva:** **Nou moet je toch eens even luisteren naar wat ik gister'ochtend heb gehoord ik heb het serieus van horen zeggen.** *(fluistert Els iets in het oor)*
- Els:** **dat heb ik altijd al gedacht, ja, ik geloof je onvoorwaard'lijk op je woord je hoeft wat dat betreft niks uit te leggen**
- E, E en E:** **'t is toch verschrikkelijk, 't is toch niet waar de wereld hangt van de ellende aan elkaar het fijne weet ik er niet van maar er is altijd wat van an ja mensen, 't is toch wat, zeg ik altijd maar**
- Emma:** **Zo zat ik woensdagmiddag bij de kapper voor een spoeling en een permanent en daar zat ook de buurvrouw van mijn zwager die is getrouwd met iemand die dan weer de tante van een zus van iemand kent**
- E, E en E:** **die schijnt het weer te hebben van de slager 't is toch verschrikkelijk, 't is toch niet waar de wereld hangt van de ellende aan elkaar het fijne weet ik er niet van maar er is altijd wat van an ja mensen, 't is toch wat, zeg ik altijd maar**
- Els:** **Dan zal ik jullie eens vertellen wat ik afgelopen maandag heb gezien ik zat voor mijn prothese bij de tandarts nou mag je één keer raden wie daar op 't gemakje binnen komt om kwart voor tien**
- Eva:** **dan zegt ze nóg dat er niks aan de hand was!**
- E, E en E:** **'t is toch verschrikkelijk, 't is toch niet waar de wereld hangt van de ellende aan elkaar het fijne weet ik er niet van maar er is altijd wat van an ja mensen, 't is toch wat, zeg ik altijd maar**
- Emma:** 't Is vandaag trouwens uitverkoop bij Sanders. Ze houen d'r mee op.
- Els:** Da's ook niet voor niks.
- Eva:** 't Schijnt dat die vent van d'r, je weet wel.....
- Emma:** 't Is toch verschrikkelijk. Kom mee, misschien zit er nog wat voor ons bij. *(lopen af)*
- Els:** Ik kom er anders nooit, bij Sanders. Ik heb het zaakje van het begin af aan al niet vertrouwd!!

SCENE 2 In de klas

Leesles. De kinderen lezen uit 'Pudding Tarzan'. De Meester zit achter een bureau of tafel. Aan de muur achter hem hangt een enorme landkaart met daarop de hele wereld. Op de achterkant van deze landkaart zijn de ruggen van een paar honderd boeken geschilderd zodat deze in scene 8 gebruikt kan worden als bibliotheek inrichting.

- Meester:** Stefan. Jij krijgt de eerste beurt. We waren gebleven op bladzijde 16 bovenaan.

Stefan: *(leest)* Tweede hoofdstuk. Op school moesten Iwan Olsen en de andere kinderen letters leren en nog meer van dat soort dingen. Maar dat ging niet zo goed. Tenminste niet bij Iwan Olsen. Hij kon maar niet onthouden hoe al die letters heetten. Hij vond ze allemaal op elkaar lijken en als ze in een boek stonden zagen ze eruit als hele massa's kriewelende mieren.

Meester: Heel goed, Stefan. Let erop dat je niet te snel leest. Maar evengoed, een acht. Simone.

Simone: *(leest een beetje houterig)* Bijna alle andere leerlingen konden wél letters leren en sommige kinderen konden al echte boeken lezen. Maar Iwan Olsen kon helemaal niks lezen. Hij zat zich alleen maar met het zweet in zijn handen af te vragen hoe al die letters ook alweer heetten. De onderwijzer was trouwens best aardig. Hij hielp Iwan zo goed als.....

Sjors: *(onderbreekt)* Slijmbal!

Meester: Wat zeg je daar, Sjors?

Sjors: Ze hoopt zeker een beter punt te krijgen als ze zegt dat u zo aardig bent! Nou, dat vind ik slijmerig.

Simone: Dat is helemaal niet waar! Ik lees gewoon wat er in het boek staat.

Sylvia: Dat is waar. En er staat ook een plaatje van de meester in. Kijk maar. *(laat plaatje zien)*

Sven: Wat een baardaap. En moet je die bril zien.*(inderdaad sprekend de meester)*

Meester: *(streng)* Heb je het over mij, Sven?

Sven: Nee, over die meester in het boek natuurlijk.

Meester: Simone, jij krijgt een zeven. Sylvia, lees jij verder?

Sylvia: Hij hielp Iwan zo goed als hij kon, alleen hielp het niet echt veel. Als Iwan een beurt kreeg zei hij:

Iwan: Het is zo vervelend om letters te leren. Kunnen we niet iets anders gaan doen?

Meester: Nee, Iwan. Op school leren we wat er in de boekjes staat.

Iwan: Hoezo dan?

Meester: Tja, dat staat natuurlijk in de wet. En je moet nou eenmaal doen wat er in de wet staat.

Iwan: Kun je dan de wet niet gewoon veranderen?

Meester: Nee. Ik ben maar een heel gewoon iemand, die nergens wat aan kan veranderen.

Iwan: Ook zonde. Want ik krijg al die duizenden letters nooit uit mijn hoofd geleerd.

Sjors: Duizenden? Wat een eikel, zeg. D'r bestaan maar zesentwintig letters. Helemaal niet moeilijk.

Iwan: Oh ja? Nou, op deze bladzijde staan er anders al een paar honderd. Kijk maar.

Meester: Sjors, bemoei jij je er nou even niet mee, wil je. Iwan vindt het nu eenmaal moeilijk en dan is dat voor hem ook zo.

Sven: Maar Iwan vindt altijd alles moeilijk.

Iwan: Ik vind dat het er hardstikke veel zijn. Moet je kijken. Ze krielen helemaal over het papier. Het lijkt wel een termietenhoop. *(Iwan gaat staan en laat een groot vel zien met*

duizenden door elkaar heen krioelende letters erop. Zie boek blz. 19) Nou, dat zijn er toch veel te veel om uit je hoofd te leren zeker.

Iwan: **Kijk eens wat een massa
het lijken wel termieten
die met duizenden tegelijk
alle kant op schieten**

Klas: **zesentwintig letters
een simpel A B C
meer heb je niet nodig
daar lees en schrijf je mee**

Iwan: **kijk ze eens krioelen
ze zijn echt niet te tellen
nog even en je kunt voor mij
de psychiater bellen**

Klas: **zesentwintig letters
een simpel A B C
meer heb je niet nodig
daar lees en schrijf je mee**

Iwan: **vellen vol met vlekjes
die allemaal bewegen
laten we iets anders doen
ik kan er niet meer tegen**

Klas: **zesentwintig letters
een simpel A B C
meer heb je niet nodig
daar lees en schrijf je mee
maar die domme Iwan
die krijgt het maar niet door
het zal hem wel nooit lukken
daar is het Iwan voor**

Terwijl de klas zingend afgaat komen de dames E. E. en E. op. Als de kinderen tijdens de vorige scene op stoeltjes of krukjes hebben gezeten nemen ze die nu mee af. Ook het bureau of de tafel moet weg. Het is voor de vaart van de musical raadzaam om de dialoog van de dames al te laten beginnen terwijl het leegruimen van het speelveld nog (zo stil mogelijk) aan de gang is.

Emma: 't Is toch verschrikkelijk, zo'n kind. Te stom om voor de duivel te dansen.

Els: Waar hebben die ouders het aan verdient.

Emma: 't Is vooral erg voor die moeder. 't Arme mens. D'r zit geen kwaad bij.

Eva: En wat moet je met een kind dat zijn opleiding niet afmaakt. Want zonder diploma's ben je niks tegenwoordig. Ik bedoel maar, ik heb zelf gelukkig.....

Emma: Je HAVO afgemaakt, we weten het. En nou weet jij tenminste wat er natuurkundig gezien allemaal gebeurt als je de ramen zeemt.

Els: Ik had anders ook best door willen leren.

Emma: Jij? Waarin dan wel?

Els: Niet-Westerse culturele antropologie of zo..... Of bloemschikken.

Eva: Moet je meneer Olsen zo meteen horen als Iwan weer met een natte broek thuiskomt.

Emma: De blaaskaak. Alsof het zelf zo'n succesnummer is. Met z'n kantoorbaantje.

Inmiddels zijn meneer en mevrouw Olsen opgekomen. Meneer Olsen heeft een tafeltje en een stoel en mevrouw Olsen een strijkplank. Meneer Olsen leest in een dik boek over Tarzan. Mevrouw Olsen strijkt of vouwt de was. Een klassiek huiselijk tafereeltje. De dames E. E. en E. gaan aan de kant staan en kijken naar de volgende scène.

SCENE 3 **Bij de Olsens thuis**

Moeder: En Vader, hoe was je dag op kantoor.

Vader: Johansson was weer eens ziek. Grmmmmffff. Nou dan weet je het wel.

Moeder: Och, och. Dat was weer hard werken dus.

Vader: Grrrrmmm. En de baas sjagrijnig.

Moeder: Man, man, wat een leven.

Iwan komt binnen met natte broek.

Moeder: Kijk, daar hebben we Iwan. (*ziet de natte broek*) Iwan, toch! heb je nou alweer een natte broek!! Het begint zo langzamerhand toch te gek te worden, dat geknoei met water. Kom hier met dat ding, dat ik hem te drogen hang.

Iwan trekt zijn natte broek uit en moeder hangt deze aan een waslijntje. Inmiddels is vader aan het tieren geslagen.

Vader: Wat!!?? Hebben ze nou alweer water in je broek gegoten! Wat is dat toch met jou. Je moet van je af leren bijten, baasje! Je moet eindelijk eens een kerel worden. (*hij slaat woest op tafel*)

Iwan: Wat is een kerel dan voor iets?

Vader: Ja, een kerel!. Een kerel is iemand die anderen een pak rammel kan geven als dat nodig is.

Iwan: Dat kan ik niet. Ik kan helemaal niemand een pak rammel geven.

Vader: Nee, jij kan helemaal niks! Jij bent een grote slapjanus.

Iwan: Tsja, dat klopt geloof ik wel.

Vader: Nou ja!! Waarom zit ik, arme kerel, toch met zo'n slapjanus van een zoon opgescheept.

Iwan: Ik zou het niet weten.

Moeder: (*sussend*) En Iwan. Heb je vandaag op school nog iets geleerd?

Iwan: Ehhh, nee. Niks bijzonders.

Vader: Wat nou!! Niks bijzonders. Wil je soms zeggen dat jullie vandaag op school helemaal niks hebben geleerd?

Iwan: Jawel.....Alleen ik niet.

- Vader:** Dit is te gek!! Dit is een schandaal!! Betaal ik me daar blauw aan de belasting om mijn zoontje naar school te mogen sturen, om hem iets te leren en hem net zo knap en flink te laten worden als zijn vader.... En wat krijg ik voor al dat geld?
- Iwan:** Weet ik niet.
- Vader:** Nee, maar ik wel!! Ik krijg een domme nietsnut van een zoon! (*van ellende bonkt vader met zijn hoofd op tafel*) Arme ik. Wat heb ik toch misdaan dat het allemaal zo moet lopen!! Ik hou d'r nog eens wat aan over.
- Iwan:** Ja, hoofdpijn. (*Iwan verongelijkt af*)
- Moeder:** Man, man, hou je toch in. Denk om je bloeddruk. Die jongen kan er toch ook niks aan doen.
- Moeder gaat met een theedoek vader's hoofd deppen. Samen gaan ze af.*
- Emma:** (*spottend*) Net zo knap en flink als z'n vader! Hebben jullie dat gehoord?
- Els:** 't Is toch verschrikkelijk.
- Eva:** Als ik zo'n vader had gehad was er van mij ook niks terecht gekomen. Nee, mijn ouders stimuleerden me juist altijd.
- Emma:** (*sarcastisch*) En daarom heb jij nou HAVO.
- Els:** Is 't alweer half vijf? Dan moet ik nodig de sudderlapjes op gaan zetten.
- De dames, kletsend over wat ze vanavond gaan eten, af.*

SCENE 4 Gymnastiekles

In de gymnastiekles blijkt dat Iwan helemaal niks kan op gebied van sport. De gymleraar zingt een opschepperig lied over 'mannen die nooit huilen'.

SCENE 5 Bij de Olsens thuis

Vader komt op met rood geschminkte oren en gaat aan zijn tafeltje zitten. Hij heeft het grote Tarzanboek bij zich en gaat zitten lezen. Onder het lezen roept hij af en toe dingen als: "Pak em Tarzan!" en "Kijk uit, achter je" en "Dat zal ze leren!" Dan komt moeder op met en mand wasgoed waar ze mee aan de gang gaat.

- Moeder:** (*na een tijdje*) Maar man toch. Je oren zijn helemaal rood!
- Vader:** Ja, het is ook zo spannend.
- Moeder:** Heb je weer een boek over zo'n aapmens te pakken. Je gelooft toch niet echt in die onzin?
- Vader:** (*boos wordend*) Het is in de geschiedenis al verschillende keren voorgekomen dat een mensenkind werd grootgebracht door wilde dieren. Ooit gehoord van Remus en Romulus ? Die hadden een wolvin als pleegmoeder. En Tarzan van de apen, de naam zegt het al, is bij de apen opgegroeid. En hier levert hij het schitterende bewijs dat de mens, die dicht bij de natuur blijft, een supermens kan zijn. (*leest verder*) Goed zo Tarzan, geef ze van katoen!!

Tarzan komt op, gespierd bovenlijf, minuscuul lendendoekje.

- Tarzan:** Oeoeoe, grom, grauw en grummel
 Tarzan groot en Tarzan sterk
 Tarzan Koning van de apen
 Tarzan voor het grove werk
 Hij nu zoeken krokodillen
 krokodillen om te slaan
 anders Tarzan zich vervelen
 want dat hele oerwoud is eigenlijk niks aan
- Vader:** Is het niet geweldig. Zoals ie dat zegt. Oerwoud eigenlijk niks aan. Doe mij nog een dozijn krokodillen als ochtendoefening!! Wat een kerel, wat een kerel!!
- Inmiddels is Iwan binnengekomen.*
- Iwan:** Over wie heb je het?
- Vader:** Ah, daar hebben we onze nationale slapjanus. Hier, lees dit boek maar eens. Dit hier is tenminste een vent!
Een in pantervelletje gehulde Jane komt op rennen. Ziet eerst Tarzan niet staan.
- Jane:** **Help me, help me, ik ben zielig
 weerloos ren ik in het rond
 hulpbehoevend onzelfstandig
 maar wel lekker zacht en rond
 ik heet Jane en ik vertegen-
 woordig 't vrouwelijk geslacht
 en mijn kwetsbaarheid verpak ik
 in een lapje pantervacht**
- Oh, wat zie ik, wat een kleerkast
 help me, help me, alstublieft
 dan ben ik geheel de uwe
 wat ben ik ineens verliefd!
 neem me in je grote armen
 en versla die krokodil
 die me nu al heel de ochtend
 in mijn billen bijten wil**
- Tarzan:** Oeoeoe, grom, grauw en grummel
 zei jij: 'grote krokodil?'
 dat wordt rammen, dat wordt meppen
 bruto geweld is wat ik wil
 Ik ben Tarzan van de apen
 en dan ben jij zeker Jane
 'k hoef nooit meer alleen te slapen
 wat een prachtig einde van hoofdstuk één
- Tarzan en Jane blijven bevroren staan maar reageren wel op wat er over hen gezegd wordt.*
- Vader:** *(op Tarzan wijzend)* Kijk, hier zie je nou een kerel. Wat een prachtige vrouw trouwens!
- Iwan:** Waarom slingert hij door de bomen?
- Vader:** Omdat ie de koning der apen is!! *(slaat zichzelf als Tarzan op de borst waardoor hij erg hoesten moet)*
- Iwan:** Ja, maar, hij heeft niks aan. Alleen maar een rare onderbroek. Echte koningen hebben dure kleren aan.
- Vader:** Ach wat, echte koningen zijn slapjanussen. Deze hier is sterk en edel en groot en mooi.

Vervolg scène 5:

Vader dwingt Iwan, geïnspireerd door Tarzan, om in een boom te klimmen. Iwan valt er uit. Vader noemt hem 'Pudding Tarzan'. De andere kinderen zingen daar een pesterig lied over.

SCENE 6 Diverse lokaties

Iwan, Keeper, Spits, Vleugelspeler, Dansleraar, Tina, Toos, Tanja, Boris, Bas en Bertus

Drie voetballers op. Een keeper, een Spits en een vleugelspeler geven een demonstratie dribbelen, passen, keepen, balletje hooghouden en wat dies meer zij. Iwan staat er vol bewondering naar te kijken.

Keeper: Kijk, daar hebben we Pudding Tarzan.

Spits: wat zou die hier moeten?

Iwan: Eeh.....ik zou wel willen leren voetballen.

Vleugel: *(ongelovig)* Wat zei je nou, verstond ik dat goed?

Iwan: Ik zou wel willen leren voetballen.

Keeper: Pudding Tarzan wil leren voetballen!!

Spits: Kun je tekkelen?

Vleugel: Heb je scorend vermogen?

Iwan: Ee.. wat? Vermogen?

Keeper: Ken je de buitenspelval?

Spits: Kun je counteren?

Vleugel: Wat doe je in een één op één situatie?

Iwan: *(moedig)* Voetballen is toch gewoon tegen een bal trappen!!

Keeper: Nou, laten we het maar eens proberen dan. Laten we maar eens kijken of Pudding Tarzan er wat van kan.

Spits: *(legt bal voor Iwan neer)* Schiet maar eens op goal. Dat is dié kant op.

Iwan wil schieten zonder aanloop.

Vleugel: Nee, nee, niet zo. Eerst een aanloop en dan een knal. En drukken dat schot.

Iwan neemt een aanloop, trapt in de lucht zonder de bal te raken en gaat onderuit.

Keeper: Jij bent ook een geinponum, jij. Zou je niet beter gaan mens erger je nieten.

Spits: Je leert het nooit, Pudding Tarzan.

Iwan: Nee, dat denk ik ook niet. Misschien moet ik heel goed worden in iets anders.

Vleugel: Maar jij bent toch al ergens goed in, Pudding Tarzan?

Keeper: Jij bent toch wereldkampioen slapjanussen!!! (voetballers schaterend af)

Iwan: (boer met kiespijn) Hahahahaha!!

*Op dat moment klinkt er dansmuziek en komen Tina, Toos en Tanja en de danslerares op. De drie meiden voeren een synchrone dans op. **De muziek voor deze dansscene staat niet op de CD omdat het leuker is de betreffende meiden zelf een actuele dans te laten kiezen. Hiervoor dient u dus zelf een CD te verzorgen.** De danslerares beschouwt het dansen kritisch en schreeuwt aanwijzingen.*

Dansl.: Kom op, meiden!! Veel meer vanuit het bekken! Het moet lijken of jullie onder stroom staan! Goed zo! En let erop dat het gelijk gaat. Eén twee hup en omhoog!! Stop!! (**de muziek stopt**) Dat begint er een beetje op te lijken maar we zijn er nog niet. Toos, het lijkt wel of je schoenen van honderd kilo aanhebt, zo loop je te stampen en Tina, je danst wel goed maar je trekt er een gezicht bij alsof je nodig piesen moet. (even wachten) Kijken jullie maar eens naar Tanja, die zit lekker in d'r lijf. Nog een keer van voren af aan. En let op die houding!!

Muziek start weer en de meiden doen hun stinkende best. Iwan heeft dit alles gadegeslagen en begint voorzichtig mee te dansen. Blijkbaar vindt hijzelf dat het zo gek nog niet gaat want hij wordt gaandeweg fanatieker. Het ziet er echter niet uit, de drie meiden vallen stil en ook de danslerares vliegen alle kanten op. Dan ontdekt hij dat de muziek is gestopt en valt stil.

Dansl.: Iwan Olsen, wat ben jij aan het doen??

Iwan: Ik dans. Ik wil op dansles. Volgens mij heb ik talent.

Uiteraard blijkt dat Iwan ook niet kan dansen. In een hilarische poging blesseert hij de meisjes en geeft het op. Daarna ziet hij enkele jongens bezig met een ver-spuugwedstrijd. Als hij hieraan wil meedoen blijkt, u voelt de bui al hangen, dat hij ook hier geen succes van weet te maken. Hij eindigt in een mismoedig lied.

SCENE 7 Een open plek langs de beek

Iwan: **Nou heb ik alles geprobeerd
en alles is mislukt
ik ben voor schut gegaan en da's
nog zachtjes uitgedrukt
ik zal met mijn talentloosheid
uiteind'lijk moeten leren leven
en dat is lullig voor mijn pa
maar mij is 't om het even**

Heks: **Wat hoor ik nou voor weegeklaag
wie zit hier zo te treuren
misschien moet ik proberen hem
een beetje op te beuren
gelukkig kan ik dat heel goed
want ik ben Woze-Wizie
een bosheks die in wensen doet
en daar zit mijn klandizie**

Iwan: **Want als mijn vader me niet wil
dan kan me dat niks schelen
dan adopteert ie maar een aap
kan ie fijn Tarzan spelen
mijn moeder speelt dan wel voor Jane
dat doet ze zeker oogverblindend
gehuld in een stuk pantervel**

Heks: **nee, dat is pas opwindend
Wat zit ie daar toch moedeloos
het hoofd tussen de schouders
en zo te horen heeft de ziel
problemen met z'n ouders
niet dat ik daar iets aan kan doen
ik heb niks met die mensen
nee, ik ben Woze-Wizie en
ik doe vooral in wensen**

Heks: Da-ag

Iwan: Dag

Heks: Ben je niet bang voor me?

Iwan: Nee, hoor. Ik ben bang voor water in mijn broek en voor een bloedneus en zo.
Maar voor jou ben ik niet bang.

Heks: Wat raar is dat. Ik ben namelijk een heks. Een echte heks. En kinderen zijn bang voor
heksen.

Iwan: Tjee. Ik ben nog nooit een echte heks tegengekomen.
Mijn vader zegt trouwens dat heksen niet bestaan

Heks: Zozo, zegt jouw vader dat.

Iwan: Hij zegt dat al dat gedoe met heksen je reinste flauwekul is. Iets voor kleuters.

Heks: Die vader van jou is vast een ouwe slapjanus. Maar hij zal nog wel eens anders piepen.

Iwan: Hij is boos op me omdat ik niet zo goed ben in letters leren en in bomen klimmen en in
voetballen.

Heks: Zie je wel. Zo zijn al die ouwe slapjanussen. Eén pot nat. Maar ik weet het goed
gemaakt. Jij mag een wens doen.

Iwan: Een wens.....? Hoezo een wens?

Heks: Tja, luister eens. Als je een heks tegenkomt mag je altijd een wens doen. Maar dan
moet je natuurlijk wel weten dat je een heks tegenkomt. Meestal weten mensen dat
niet. Maar jij weet het nu wel. Je mag wensen wat je wilt.

Iwan: Allemachtig! Ik heb wel geluk vandaag! Ik wens.....eh.. ik wens.....

Heks: Ho stop! Denk er wel om dat je maar één wens mag doen. Dus het moet wel een
behoorlijke zijn. Niet gewoon een nieuwe fiets of een waterdicht horloge of zo. Dat soort
onzin kun je ook gewoon kopen of aan Sinterklaas vragen. Nee, het is beter als je daar
eerste eens rustig een nachtje over slaapt. En dan zien we mekaar hier morgen terug.
Zelfde tijd, zelfde plaats. En hoeps, weg ben ik weer!! (*en weg is ze weer*)

Iwan: Ze heeft gelijk. Ik moet daar maar eens heel diep over nadenken.

***In een lied wordt bezongen wat een kind allemaal zou kunnen wensen als het
wensen mocht. Dan komt Iwan op het idee om te wensen dat al zijn wensen
voortaan uitkomen. Die wens is echter boven de macht van de Heks. Als compromis
mag Iwan één dag wereldkampioen in alles zijn. Woze-Wizie maakt een gruwelijk
toverdrankje en Iwan neemt dit in. Vanaf nu is hij Kampoein voor één dag!!***

SCENE 8 **Op straat**

Boris: Héé, daar hebben we onze Pudding Tarzan.

Bas: Wat is ie vrolijk vandaag.

Bertus: Misschien is ie wel vrolijk omdat ie nog steeds een droge broek heeft.

Iwan: Ik kan alles wat ik wil. Jullie dachten dat jullie ver konden spugen?? Wacht dan maar § eens af. Dan zal ik eens laten zien wat verspugen is!!

Boris: Hoor ik dat goed? Zei jij verspugen, Pudding Tarzan?

Iwan: Jazeker.

Bas: Laat dat dan maar eens zien, slapjanus.

Bertus: Wij zijn heel benieuwd.

Iwan: Goed. Let op. Zien jullie die meneer daar achter in de zaal zitten?

Iwan verzamelt al het speeksel in z'n mond en spuugt over het publiek heen. De meneer achterin de zaal (uiteraard een medeplichtige) springt op en roept verontwaardigd:

Meneer: Jesses!!! Gadverjakkes!! Midden in m'n oog!!!! Smeerlap!!!

Bertus: Allemachtig. Die was nog raak ook.

Boris: Hij heeft mazzel gehad. Puur toeval!

Iwan: Oh, ja? Wil je het nog een keer zien?

Meneer: Als je het maar uit je hoofd laat!! *(staat op en begint heen en weer te lopen)*

Iwan: Let op, een bewegend doel. Da's nog veel moeilijker!!

Weer verzamelt Iwan zijn spuug en spuugt over de zaal heen.

Meneer: Gadsamme!! M'n andere oog!!!!

Iwan: En jongens, wat denken jullie ervan. Zullen we een wedstrijdje doen? En de verliezer gaat de plomp in.

Bas: Geen tijd, eh, Iwan.

Bertus: Is het alweer zo laat?

Boris: We moesten maar eens gaan.

Bas: Anders komen we nog te laat. Hé, Iwan, de mazzel! *(Alle drie gaan ze er snel vandoor.)*

Iwan: Wauw!!! Ik kan alles wat ik wil. Maar wat wil ik eigenlijk? Laat ik daar nu eerst maar eens over gaan nadenken. En dan..... aan de slag!!! *(De dames E., E. en E. komen opgekuierd. Iwan gaat langs dezelfde kant af en zegt overmoedig:)*

Iwan: Dag, dames. Mag ik me even voorstellen. Tarzan Olsen, wereldkampioen in alles!!

SCENE 9 De Bibliotheek

Terwijl de dames de volgende dialoog hebben (doorspelen dus!) wordt het bureau of de tafel waar in scene 2 de Meester achter zat het speelvlak opgedragen. De enorme landkaart wordt omgekeerd opgehangen zodat de boeken zichtbaar zijn. Juffrouw B. (J.B.) komt op en gaat zitten.

- Eva:** *(Iwan nakijkend)* Was dat niet die jongen van Olsen? Wat mankeert die ineens?
- Emma:** Wereldkampioen van alles? Hij zal toch niet aan de drugs zijn?
- Els:** Misschien is ie wel manisch-depressief.
- Eva:** Els, nou moet je toch eens ophouden met al die interessant-doenerij. Je weet, wed ik, niet eens waar je 't over hebt.
- Emma:** *(scherp)* En voor de moeilijke woorden hebben we tenslotte Eva al, nietwaar ? Eva?
- Els:** Ik weet anders best waar ik het over heb. Ik heb een oom gehad die daar last van had. Een oom van mijn vaders kant. Uit de buurt van Dordrecht kwam ie. Of was het Sliedrecht. Nee, het was Dordrecht.
- Emma:** En die was manisch-depressief?
- J.B.:** *(opgetogen)* In de studiezaal hebben we erg veel prachtig materiaal over de meest verschrikkelijke ziektes en psychische afwijkingen. Ook hebben we fraaie fotoboeken over Dordrecht en een interessante educatieve video over de havens van Sliedrecht. U kunt er van alles lezen en bekijken over de meest uiteenlopende onderwerpen.
- Emma:** Nee, dank u. Onze Els hier riep maar wat. Bovendien, lezen? Daar heb ik toch geen tijd voor.
- Eva:** Het zou anders helemaal geen kwaad kunnen als jij je kennis eens wat zou bijspijkeren.
- J.B.:** We hebben ook allerlei cursussen en handboeken voor zelfstudie. Noem een onderwerp en wij hebben er de boeken over!! En natuurlijk hebben we ook prachtige romans. Ach, er is zoveel moois geschreven, een mensenleven is eigenlijk veel te kort om dat allemaal gelezen te krijgen.
- J.B.:** **Kijk eens wat een boeken
wat valt er veel te lezen
zonder boeken zou het leven
niet de moeite wezen**
- Koor:** **honderdduizend boeken
een pakhuis vol cultuur
en voor slechts één kwartje
is elk boek te huur**
- J.B.:** **heftige romances
of wilde avonturen
ik beleef het elke dag hier
tussen deze muren**
- Koor:** **honderdduizend boeken
een pakhuis vol cultuur
en voor slechts één kwartje
is elk boek te huur**
- Els:** Nou nee, dank je. Ik heb genoeg aan de leesmap. Daar staat toch ook alles in.
- J.B.:** Tijdschriften hebben we ook, hoor. In de leeszaal. Maar die mag u niet mee naar huis nemen.

- Emma:** Neemt u ons niet kwalijk, mevrouw, maar we hebben wel beters te doen. Kom, meisjes.
Dames af. Iwan op.
- J.B.:** Dag, jongetje. Jij komt vast en zeker een spannend boek lenen. Een boek over Tarzan of zo.
- Iwan:** Nou nee, dank u wel. Dat heeft m'n vader al. En daar is niks aan.
- J.B.:** We hebben ook boeken over dinosaurussen, hoor. Die worden ook heel veel gevraagd.
- Iwan:** Waar het over gaat is niet zo belangrijk. Ik wil het grootste, het dikste boek dat er bestaat.
- J.B.:** Maar jongetje, het grootste en dikste boek dat we hebben is zo groot en dik en zwaar, dat kun jij helemaal niet tillen.
- Iwan:** Ik kan alles.
- J.B.:** Je meent het. Nou, wacht dan maar eens even.
Ze verdwijnt in de coulissen en komt terug met een kruiwagen met daarop een boek zo groot als een halve koelkast. Uiteraard is dit een nep-boek, gemaakt van een kartonnen doos, zodat Iwan het makkelijk op kan tillen.
- J.B.:** Jongeman. Hier is het dan. Het verzameld werk van Miep Verstraten-Bakhuis. Tweehonderd kilo kasteelromantiek, inclusief kruiwagen. Daar kun je een jaar mee vooruit.
- Iwan:** *(pakt het boek moeiteloos op.)* Dank u wel. Vanavond breng ik het terug.
Iwan legt het boek weer in de kruiwagen en neemt alles mee af.
- J.B.:** Wat een voorbeeldige jongen. *(gaat af)*

SCENE 10

Met het zwaarste boek ter wereld gaat Iwan naar school. Hij verbetert het record snel-lezen en ook dat van achteruit-lezen.

SCENE 11 Bij de Olsens thuis en nog wat andere lokaties

De dames E., E., en E. op met een emmer, een trekker en een dweil. Ze beginnen ijverig te poetsen.

- Emma:** Wat een kliederboel. Dat is dan het tegenwoordige onderwijs.
- Els:** Hoe moeten die kinderen op deze manier nou nog iets leren.
- Eva:** Nou, bij ons op de HAVO kon het na het natuurkundepracticum ook een zootje zijn.
- Els:** Nou je het zegt. *(gaat aan vroeger staan denken)* Bij ons op de huishoudschool was het na de kookles ook niet altijd even proper. Guttegut, als ik er nog aan denk. Slagroom kloppen met z'n allen. Dertig van die opgroeiende meiden en een kookjuf die geen orde kon houden, nou, dan weet je 't wel. Ik weet nog die ene keer, dat we pannekoeken.....
- Emma:** *(ziet de meester liggen en gilt)* Daar ligt een vent!!! Een dooie vent!!

Eva: Ach welnee mens. Dat is de meester die in de vorige scene flauwgevallen is.

Emma: Wat ligt ie dan hier nog te doen?

Eva: Daar zal de regie wel een artistieke bedoeling me hebben.

Inmiddels zijn vader en moeder opgekomen met hun attributen: een tafeltje, een stoel, een Tarzanboek, een strijkplank met wasmand.

Els: Misschien is ie gewoon vergeten af te gaan. *(ze spreekt degene die voor meester speelt aan bij zijn of haar echte naam. Laten we even aannemen dat dat Thomas is)* Thomas, had jij niet allang af moeten zijn?

Meester: Ik ben geloof ik flauwgevallen. *(staat op)* In welke scene zitten we?

Vader: Dit is het huis van de familie Olsen dus ik weet niet wat jullie hier doen.

Moeder: Zal ik een potje thee zetten?

Emma: Welnee, meid. We zijn al weg. *(tegen de meester)* Kom maar mee, hoor. *(dames en meester af)*

Vader: Zijn ze weg? Goedzo, dan kunnen we tenminste verder. *(gaat in het boek van Tarzan zitten lezen)* Zet 'm op, Tarzan!!! Pas op, achter die boom!!

Iwan komt op. Vader kijkt op van zijn boek.

Vader: Héé.....wat zie jij eruit!! Je bent helemaal droog! Hebben ze vandaag geen water in je broek gegoten?

Moeder: Nou, wees blij. Dat scheelt weer een was.

Vader: Wacht eens even. jij hebt toch niet gespijgeld, hè?

Iwan: Nee.

Vader: Heb je dan misschien vandaag iets geleerd? Heb je iets zinnigs gedaan?

Iwan: Jawel. Ik heb water in de broek van de gymleraar gegoten. En ik heb acht meter ver gespuugd. En ik heb een boek gelezen zo groot als een halve koelkast.

Vader: Zo groot als een wat???

Iwan: Als een halve koelkast.

Vader: Wel allemachtig, begin je nu ook al te liegen tegen je vader?

Iwan: Nee hoor. Het is allemaal waar wat ik zeg. Ouwe slapjanus!

Moeder: Iwan!! Zoiets zeg je niet tegen je vader.

Vader: *(bijna ontploffend)* Hoe.....hoe durf je. Zo mogen kinderen helemaal niet praten tegen grote mensen.

Iwan: Zal ik jou eens wat vertellen? Zo mogen grote mensen ook niet tegen kinderen praten!!!

Terwijl Iwan dit roept pakt hij het Tarzan-boek, doet het dicht en slaat er hard mee op de tafel. Vanuit de coulissen klinkt: "Auw!!!" Direct daarna komen twee ziekenbroeders op met een brancard tussen hen in waarop Tarzan ligt te kreunen. Jane loopt er handenwrijvend naast. Het gezelschap steekt het speelvlak over en verdwijnt weer.

- Jane:** Oh, dropje van me, heb je erg veel pijn? Doet je arme hoofdje dan zo'n zeer? Stil maar hoor, hondje van me, ik ben bij je.
- Vader:** Kijk nou wat je gedaan hebt! Je hebt Tarzan het ziekenhuis ingeslagen.
- Iwan:** Je kunt de pot op met je Tarzan. Want nu ga jijzelf eens lekker slingeren van tak tot tak, ouwe papzak.
- Vader:** Nee, geen sprake van! Zo grof heb ik het van mijn leven nog niet meegemaakt. En trouwens, volwassenen hoeven helemaal niet te doen wat kinderen zeggen. Haha!!
- Iwan:** Nou, reken maar van wel. Vandaag in ieder geval wel!!
- Nu pakt Iwan zijn vader beet op een manier die suggereert dat Iwan enorm sterk is en vader helemaal niets in te brengen heeft. Het is natuurlijk het mooist als Iwan vader op kan tillen en weg kan dragen maar ook op een andere manier moet het geloofwaardig gespeeld kunnen worden. In ieder geval neemt Iwan vader mee van het speelvlak af. Ze verdwijnen uit beeld. Intussen jammert moeder:*
- Moeder:** Iwan, jongen, wat doe je nou toch allemaal! Laat die arme man met rust!! Denk om zijn hart!
- Inmiddels zijn ook Els, Emma en Eva opgekomen. Samen met moeder kijken ze, in de richting van waar Iwan en vader verdwenen zijn, "door het raam naar buiten".*
- Emma:** Zie ik dat nou goed? Is dat die kleine Iwan?
- Els:** Waarachtig. Het is die kleine Iwan.
- Moeder:** Iwan, laat dat!! Die boom is toch veel te hoog!!
- Eva:** Zien jullie dat? Die kleine slapjanus van een Iwan tilt zijn eigen vader met gemak boven zijn hoofd!!
- Moeder:** Nee, niet aan die tak!! Dat houdt ie niet!!
- Emma:** 't Is toch verschrikkelijk. Zijn eigen vader. Hij dwingt zijn eigen vader om aan een tak te gaan hangen!
- Els:** Maar daar heeft die man het ook wel een beetje naar gemaakt.
- Moeder:** Pas nou toch op, Iwan. Dat kun je je arme vader toch niet aandoen!! Hij gaat vallen!!
- Eva:** *(nuchter)* Oh ja, die gaat vallen. Dat zie je zo.
- Emma:** Die breekt zijn benen. 't Is toch wat. Je eigen kind.
- Er klinkt een hoop lawaai en een kreet van vader.*
- Els:** Daar ligt ie dan. Met een bloedneus.
- Eva:** *(tegen moeder)* Blijf hier nou maar niet zo staan jammeren. Ga die man helpen. Hij heeft een bloedneus.
- Moeder:** *(terwijl ze afgaat)* Ik kom eraan, hoor. Ik zal je wel helpen, arme stakker.
- Els:** Ben ik blij dat mijn kinderen de deur uit zijn. Je moet er toch niet aan denken!
- Er klinkt dansmuziek die steeds harder wordt.***
- Emma:** Wat nou weer? Het wordt hier steeds gekker.

Eva: Dames, helpen jullie even mee? *(de dames nemen tafel, stoel en strijkspul mee af)*

Tina, Toos, Tanja en danslerares komen dansend op.

Dansl.: Heel goed, heel goed. Probeer die energie vast te houden. Niet alles in één keer d'r uit gooien, een dans is pas afgelopen na de laatste maat!
Nee, Tina, niet met je kont naar achteren, we zijn niet niet op een paardenmarkt!.....
Zo mag ik het zien, Toos, zo ken ik je weer.....

Dan komt Iwan op. Hij kijkt even naar de dansende meiden.

Iwan: En dan nu gemengd!! En jij mag als eerste.

*Hij grijpt Tanja en begint met haar te dansen waarbij hij haar alle kanten opzuiert. Vervolgens komen ook Toos en Tina aan de beurt. Het gaat erom dat de indruk gewekt wordt dat Iwan onvermoeibaar en heel goed kan dansen en de meiden moeten afhaken. Als ze alle drie uitgeput aan de kant zitten of staan danst Iwan nog even alleen verder. Nogmaals, het hoeft niet echt goed te zijn als het maar energiek overkomt. **Dan stopt de muziek.***

Dansl.: Asjemenou, Iwan Olsen. Waar en wanneer heb jij zo goed leren dansen. Je moet er in doorgaan, jongen. Er schuilt een kampioen in jou. Heb je al een persoonlijke trainer? Als je wilt kan ik wel wat tijd vrijmaken.

Tina: En wij dan? Wij zijn toch ook goed?

Dansl.: Jullie? Laat me niet lachen. Dat domme gehuppel wou je toch geen dansen noemen? Wat zeg je d'r van, Iwan? Wij zijn vast een gouden koppel.

Nu komen er een hoop mensen op die met z'n allen het voetbalpubliek vormen. Met het gezicht naar het zaalpubliek vormen ze een dichte haag. Wat ze roepen moet zonder pauzes op elkaar aansluiten dus ook het opkomen moet soepel verlopen. Als eersten komen Keeper, Spits en Vleugel op.

Keeper: Zei daar iemand voetballen??

Spits: Als er gevoetbald wordt zijn wij erbij!

Vleugel: Zonder ons wordt hier niet gevoetbald.

Iwan blijkt ineens te kunnen voetballen als de beste. Hij schiet de beslissende penalty binnen en wordt toegezongen als kampioen. De volgende dag blijkt dat iwan weer gewoon Iwan is. Maar hij heeft zijn 'day of fame' gehad en is tevreden.

Iwan: **Want ik ben weer die jongen van voorheen
en daar zal ik mee moeten leren leven
een rol als Tarzan is me niet gegeven
da's misschien maar beter ook voor Jane**

Allemaal: **En zo blijft lekker alles bij het ouwe
kan iedereen gewoon z'n eigen gang weer gaan
dat willen wij, als 't effe kan zo houwen
want anders gaan we twijfelen aan ons bestaan
dank u voor uw aandacht
u was een fijn publiek
dat u al die tijd gewoon bent blijven zitten
is heel moedig maar vooral ook sympathiek**